Čtvrtek, 25. březen 2021

P9_TA(2021)0092

Žádost, aby byl Jean-François Jalkh zbaven imunity

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 25. března 2021 o žádosti, aby byl Jean-François Jalkh zbaven imunity (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Evropský parlament,

— s ohledem na žádost ze dne 16. června 2020, aby byl Jean-François Jalkha imunity, kterou předložil státní zástupce při odvolacím soudu v Paříži v souvislosti s případem, kterým se zabývají vyšetřující soudci a který se týká vyšetřování podezření ze spáchání trestních činů zpronevěry, zločinného spolčení za účelem podvodu, padělání listin a používání padělaných listin, nezákonného zaměstnávání zahrnujícího zastírání zaměstnance, zneužití veřejných prostředků a úmyslného podílnictví na zneužití veřejných prostředků, a která byla oznámena na plenárním zasedání dne 8. července 2020,

— poté, co vyslechl Thierryho Marianiho, který zastupoval Jeana-Françoise Jalkha, v souladu s čl. 9 odst. 6 jednacího řádu,

— s ohledem na články 8 a 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a na čl. 6 odst. 2 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách,

— s ohledem na rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 21. října 2008, 19. března 2010, 6. září 2011, 17. ledna 2013 a 19. prosince 2019 ([1]),

— s ohledem na článek 26 Ústavy Francouzské republiky,

— s ohledem na čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 1 a článek 9 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A9-0051/2021),

A. vzhledem k tomu, že vyšetřující soudci požádali o zbavení Jeana-Françoise Jalkha poslanecké imunity, aby ho mohli vyslechnout v souvislosti s údajným spácháním trestných činů;

B. vzhledem k tomu, že žádost, aby byl Jean-François Jalkh zbaven imunity, se týká údajného spáchání trestných činů zpronevěry, padělání listin a používání padělaných listin, zločinného spolčení za účelem podvodu, nezákonného zaměstnávání zahrnujícího zastírání zaměstnance, zneužití veřejných prostředků a úmyslného podílnictví na zneužití veřejných prostředků ve smyslu § 314-1, 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9, 321-10, 441-l, 441-10, 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8, 313-9, 432-15 a 432-17 francouzského trestního zákoníku a § L8221-1, L8221-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 a L8224-5 francouzského zákoníku práce;

C. vzhledem k tomu, že dne 5. prosince 2016 bylo zahájeno vyšetřování poté, co skončilo prověřování zahájené na základě trestního oznámení tehdejšího předsedy Evropského parlamentu ze dne 9. března 2015 ohledně určitého počtu parlamentních asistentů poslanců Evropského parlamentu náležejících k politické straně Národní fronta;

D. vzhledem k tomu, že plán pracovních míst Národní fronty zveřejněný v únoru 2015 uváděl místo celkových 23 jen 15 poslanců EP, 21 místních asistentů a 5 akreditovaných asistentů (z celkového počtu 54 asistentů); vzhledem k tomu, že několik parlamentních asistentů prohlásilo, že jejich pracoviště se nacházelo v sídle Národní fronty v Nanterre, přičemž v některých případech uváděli, že pracovali na plný úvazek, ačkoli trvale pobývali v místech vzdálených mezi 120 a 945 km od oznámeného pracoviště; vzhledem k tomu, že se v této fázi vyšetřování ukázalo, že 8 parlamentních asistentů neprovádělo prakticky žádnou parlamentní asistenční práci, nebo taková práce představovala jen velmi malý podíl jejich pracovních povinností;

([1]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2008, *Marra/De Gregorio a Clemente*, C 200/07 a C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010, *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2011, *Patriciello*, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2013, *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2019, *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

E. vzhledem k tomu, že vyšetřování rovněž odhalilo okolnosti, z nichž vyplynulo, že dotčení parlamentní asistenti se ve skutečnosti pravděpodobně nevěnovali úkolům souvisejícím s Evropským parlamentem, a to zejména:

— pracovní smlouvy asistentů Evropského parlamentu vsunuté mezi dvě pracovní smlouvy pro Národní frontu;

— souběžné pracovní smlouvy parlamentních asistentů pro Evropský parlament a pracovní smlouvy pro Národní frontu;

— pracovní smlouvy pro Národní frontu uzavřené na období, jež následují okamžitě po obdobích, na něž se vztahují pracovní smlouvy unijních parlamentních asistentů;

F. vzhledem k tomu, že vyšetřování odhalilo, že Jean-François Jalkh byl od července 2009 do dubna 2014 zaměstnán na plný úvazek jako místní parlamentní asistent Jeana-Marieho Le Pena, za což pobíral hrubou měsíční mzdu ve výši 3 011,14 EUR; vzhledem k tomu, že současně zastával (postupně či souběžně) několik vedoucích funkcí v Národní frontě a pobíral odměny od dvou různých společností za audity volebních účtů; vzhledem k tomu, že dne 29. ledna 2016 rozhodl generální tajemník Evropského parlamentu, že Parlament bude od Jeana-Marieho Le Pena vymáhat vrácení částky 320 026,23 EUR, kterou EP vyplatil na základě pracovní smlouvy s Jeanem-Françoisem JALKHEM; vzhledem k tomu, že opravné prostředky podané proti tomuto rozhodnutí byly zamítnuty, zejména rozhodnutím Tribunálu Evropské unie ze dne 7. března 2018 ([2]) a usnesením Soudního dvora Evropské unie ze dne 28. listopadu 2018 ([3]);

G. vzhledem k tomu, že vyšetřování rovněž odhalilo, že jakožto poslanec Evropského parlamentu zaměstnával Jean-François Jalkh od 1. července 2014 do 4. ledna 2016 (s výjimkou období od 24. srpna 2015 do 14. prosince 2015) na plný úvazek místní parlamentní asistentku, která pobírala hrubou měsíční mzdu ve výši 2 950 EUR; vzhledem k tomu, že nebyly nalezeny žádné e-maily či jiné doklady o její pracovní činnosti jakožto parlamentní asistentky; vzhledem k tomu, že dotčená parlamentní asistentka byla uvedena v plánu pracovních míst Národní fronty zveřejněném v únoru 2015 jakožto asistentka místopředsedy strany pro právní záležitosti Jeana-Françoise Jalkha; vzhledem k tomu, že tato asistentka v době, kdy ve Francii probíhala volební kampaň v roce 2015 a kampaň voleb do místních zastupitelstev v roce 2014, podepsala několik e-mailů jako „asistentka Jeana-Françoise Jalkha – volební služba“ a že tyto e-maily byly nalezeny; vzhledem k tomu, že byly rovněž zajištěny e-maily zasílané od června 2015 do 21. prosince 2015, které ukázaly, že pracovala pro volební kampaň Walleranda de Saint-Justa, který stál v regionálních volbách v čele kandidátní listiny pro Île de France, ačkoli platnost její smlouvy parlamentní asistentky byla pro tento účel pozastavena pouze od 24. srpna do 14. prosince 2015; vzhledem k tomu, že byla dne 11. prosince 2019 obžalována z úmyslného podílnictví na zneužívání veřejných prostředků;

H. vzhledem k tomu, že vyšetřující soudci považují za nezbytné vyslechnout Jeana-Françoise Jalkha;

I. vzhledem k tomu, že vyšetřovatelé Jeana-Françoise Jalkha předvolali dne 18. prosince 2018, a přestože pan Jalkh oznámil, že se v uvedený čas může dostavit, neučinil tak, a jeho právní zástupce čtyři dny před stanoveným datem požádal o odložení výslechu a uvedl, že si jeho mandant přeje využít svého práva nevypovídat; vzhledem k tomu, že dne 19. února 2019 sice jeho právní zástupce zaslal dopis, v němž potvrdil, že se jeho mandant hodlá dobrovolně podrobit výslechu, avšak navzdory tomuto ujištění se Jean-François Jalkh bez vysvětlení nedostavil ani dne 25. června 2019, kdy byl znovu předvolán; vzhledem k tomu, že se poté odmítl dostavit dne 15. listopadu 2019 před vyšetřující soudce, kteří jej předvolali, s poukazem na svou poslaneckou imunitu;

J. vzhledem k tomu, že aby mohl být Jean-François Jalkh vyslechnut v souvislosti s vyšetřováním trestných činů, kterých se měl dopustit, příslušný orgán požádal, aby byl zbaven imunity;

K. vzhledem k tomu, že Evropský parlament nemůže vystupovat v úloze soudu a že poslanec nemůže být v rámci řízení o zbavení imunity považován za „obviněného“; ([4]);

([2]) Rozsudek Tribunálu (šestý senát) ze dne 7. března 2018, Jean-Marie Le Pen v. Evropský parlament, věc T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

([3]) Usnesení Soudního dvora (čtvrtý senát) ze dne 28. listopadu 2018, Jean-Marie Le Pen v. Evropský parlament, věc C-303/18 P, ECLI:EU:C:2018:962.

([4]) Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019, Briois v. Evropský parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

L. vzhledem k tomu, že podle článku 9 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie požívají poslanci Evropského parlamentu na území vlastního státu imunity přiznávané členům vnitrostátního parlamentu;

M. vzhledem k tomu, že článek 26 druhý odstavec Ústavy Francouzské republiky stanoví, že: „Žádný člen parlamentu nesmí být v souvislosti s trestnou činností nebo jiným deliktním jednáním zadržen, vzat do vazby, ani proti němu nesmí být použita svobodu omezující opatření bez svolení Předsednictva shromáždění, jehož je členem. Toto svolení se nepožaduje v případě trestného činu nebo v případě jiného deliktního jednání, při němž byla osoba přistižena, nebo v případě konečného odsuzujícího rozsudku.“;

N. vzhledem k tomu, že účelem poslanecké imunity je chránit Parlament a jeho členy před stíháním v souvislosti s činností, kterou vykonávají jako součást svého mandátu a která nemůže být od výkonu tohoto mandátu oddělena;

O. vzhledem k tomu, že Parlament v tomto případě nenalezl žádný důkaz *fumus persecutionis*, tedy skutečností nasvědčujících tomu, že řízení bylo zahájeno s úmyslem poškodit poslancovu politickou činnost jakožto poslance Evropského parlamentu;

1. rozhodl, že se Jean-François Jalkh zbavuje imunity;

2. pověřuje svého předsedu, aby ihned předal toto rozhodnutí a zprávu příslušného výboru francouzským orgánům a Jeanu-Françoisi Jalkhovi.